Judecătoria Chișinău
sediul Centru

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depusă de

Maria GÎNCU

vs

Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției
intervenient accesoriu Steluța COVAȘ

(*compensarea cheltuielilor suportate în legătură cu examinarea cauzei contravenționale și compensarea cheltuielilor de judecată aferente prezentei cauze*)

Mențiuni procedurale:
Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședința publică din 28 aprilie 2026
Cererea de apel nemotivată a fost depusă la 6 mai 2026
Hotărârea motivată a fost întocmită la 2 iunie 2026

Dosarul nr. 2-1347/2026
(Număr PIGD:2-26011753-12-2-02022026)

În cazul anulării deciziei agentului constatator și clasării procesului contravențional, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional este îndreptățită, potrivit practicii Curții Supreme de Justiție, la compensarea cheltuielilor reale, necesare și rezonabile suportate pentru apărarea sa.

municipiul Chișinău
28 aprilie 2026

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
în componență:
președintele ședinței, judecătorul Ion BOCAN,
grefier Iulia PADURARI,
cu participarea:
reprezentantului Ministerului Justiției Irina VALIUH,
reprezentantului Inspectoratului General al Poliției Ana CREȚU,
în lipsa:
reclamantei Maria GÎNCU,
intervenientului accesoriu Steluța COVAȘ,

în sediul instanței, în ședință de judecată publică și în procedură contencioasă generală, a examinat cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată înaintată de Maria GÎNCU împotriva Ministerului Justiției și a Inspectoratului General al Poliției, cu participarea intervenientului accesoriu Steluța COVAȘ privind compensarea cheltuielilor suportate în legătură cu examinarea cauzei contravenționale și compensarea cheltuielilor de judecată aferente prezentei cauze,-

constată următoarele:

ÎN FAPT.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la 2 februarie 2026, Maria GÎNCU în contradictoriu cu Ministerul Justiției și Inspectoratul General al Poliției solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la încasarea sumei de 5.000 MDL cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în procesul privind contestarea procesului-verbal cu privire la contravenție, încasarea sumei de 200 MDL cu titlu de taxă de timbru achitată la depunerea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, încasarea sumei de 1.244 MDL cu titlu de cheltuieli atribuite formulării cererii de chemare în judecată, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze.

Argumentele expuse de reclamantă în susținerea acțiunii formulate.

Potrivit circumstanțelor de fapt expuse de reclamantă, la 12 septembrie 2024, de către angajații Inspectoratului de Poliție Hâncești, în privința sa a fost întocmită decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale nr. 5958 1187 1179 9195, prin care reclamanta a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 87 din Codul Contravențional.

Prin decizia Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 3 decembrie 2024, decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale nr. 5958 1187 1179 9195 a fost anulată, hotărârea irevocabilă la 18 decembrie 2024.

Reclamanta indică că pentru depunerea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție a achitat taxa de timbru în mărime de 200 MDL, iar cheltuielile pentru serviciile poștale au constituit 14,7 MDL.

Reclamanta invocă că în cauza contravențională, Inspectoratul de Poliție Hâncești a persecutat-o și intimidat-o, or, reclamanta având vârsta de 82 ani, a fost chemată la secția de poliție din satul Stolniceni, mun. Hâncești, apoi poliția a năvălit în casa ei cu diferite acuzații, fiind necesară intervenția ambulanței pentru eliminarea consecințelor.

Susține că în rezultatul acțiunilor organelor de drept, a avut de suferit mult din punct de vedere psihologic. Totodată, reclamanta insistă că a fost obligată să atribuie pentru cauza contravențională cu poliția o zi și pentru pregătirea cererii de chemare în judecată o zi, iar potrivit susținerilor sale, reieșind din calculul salariului mediu pe economie pentru anul 2024, stabilit de Guvern, pentru cele două zile ar urma să fie despăgubită cu suma de 1.244 MDL.

Reclamanta Maria GÎNCU solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la încasarea sumei de 5.000 MDL cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în procesul privind contestarea procesului-verbal cu privire la contravenție, încasarea sumei de 200 MDL cu titlu de taxă de timbru achitată la depunerea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, încasarea sumei de 1.244 MDL cu titlu de cheltuieli atribuite formulării cererii de chemare în judecată, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze.

În drept, reclamanta și-a fundamentat pretențiile pe prevederile art. 383 din Codul Contravențional și 229 din Codul de procedură penală.

Apărările formulate de pârâtul Ministerul Justiției.

Instanța a comunicat pârâtei copia cererii de chemare în judecată și înscrisurile anexă, astfel că la 12 martie 2026, Ministerul Justiției a depus referință prin care solicită respingerea acțiunii.

În apărarea poziției sale, Ministerul Justiției indică că reieșind din practica judiciară, statul răspunde patrimonial pentru prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procurorii și instanțelor judecătorești, iar elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se face prin legea specială – Legea nr. 1545/1998.

Astfel, art. 6 din Legea nr. 1545/1998 prevede expres care sunt cazurile în care survine dreptul persoanei la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Conform informațiilor din acțiunea depusă, în privința reclamantei a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Hâncești din 12 septembrie 2024 privind constatarea contravenției, care ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Hâncești din 3 decembrie 2024, a fost anulat.

Afirmă că pentru angajarea răspunderii statului în urma prejudiciului cauzat prin pretinsele acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penale, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, sunt necesare unele condiții speciale, și anume existența dreptului reclamantului de a solicita repararea prejudiciului, astfel neavând dreptul prin

prisma Legii nr. 1545/1998 să solicite despăgubiri pecuniare, în condițiile în care nu se regăsește în una din situațiile prevăzute de art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545/1998.

În opinia Ministerului Justiției, în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545/1998, ceea ce indică asupra lipsei dreptului reclamantei de a solicita compensarea prejudiciului în baza acestei legi.

Concomitent, indică că în eventualitatea întrunirii condițiilor Legii nr. 1545/1998, având în vedere art. 13 alin. (1), este inadmisibilă eventuala pretindere ulterioară a încasării oricăror sume din contul bugetului de stat, în situația în care legea specială indică în mod expres faptul că prejudiciul se repară din contul bugetelor organelor respective, ulterior stabilirii faptului întrunirii condițiilor art. 3 și 6 din Legea nr. 1545/1998.

Deși reclamanta în cadrul examinării cauzei contravenționale avea dreptul să solicite recuperarea prejudiciului, aceasta nu a făcut-o, motiv pentru care Ministerul Justiției apreciază că nu există temeiuri pentru a fi angajată răspunderea statului și pentru admiterea acțiunii.

Apărările formulate de pârâtul Inspectoratul General al Poliției.

Instanța a comunicat pârâtei copia cererii de chemare în judecată și înscrisurile anexă, astfel că la 3 martie 2026, Inspectoratul General al Poliției a depus referință prin care solicită respingerea acțiunii.

În apărarea poziției sale, Inspectoratul General al Poliției indică că la 1 mai 2024, a fost pornită cauza penală nr. 2024200172 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. j), m) și art. 290 alin. (2) lit. b) din Codul Penal. Potrivit mandatului judecătoresc nr. 11-103/24 din 8 iulie 2024, a fost autorizată efectuarea percheziției la domiciliul lui Vasile HÎNCU, din *****, *****, cu numerele cadastrale ***** și **********

Potrivit procesului-verbal de percheziție din 11 iulie 2024, de către organul de urmărire penală reprezentat de ofițerul superior de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Hâncești, comisar Ion HARBUZ, a fost efectuată percheziția la domiciliul lui Vasile HÎNCU, potrivit căruia, în timpul efectuării acțiunilor procesuale de urmărire penală au fost descoperite și ridicate, în grădină din partea de sud a casei, fire de mac în număr de 17 bucăți, care au fost ridicate și împachetate.

La 18 iulie 2024, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Hâncești, sub nr. 4374, a fost înregistrat Raportul organului de urmărire penală prin care comunică că la 11 iulie 2024, în intervalul orelor 06:02-10:35, fiind efectuată percheziția domiciliului situat în *****, *****, cu numerele cadastrale ***** și *****.01, în grădina gospodăriei au fost depistate și ridicate în număr de 17 plante de mac. La 23 iulie 2024, a fost dispusă efectuarea constatării tehnico-științifice a materialelor și substanțelor plantelor ridicate.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-2755 din 15 august 2024, plantele în număr de 17, în stare de putrefacție, de culoare cafenie, prezentate într-un ambalaj confecționat din două sacoșe din polimer, depistate și ridicate la 18 iulie 2024, din gospodăria lui Vasile HÎNCU, situată în *****, *****, reprezintă plante de

mac, care conțin alcaloidul narcoactiv al opiului – morfină, de aceea se atribuie la substanțele stupefiante.

Potrivit certificatului nr. 524 din 2 septembrie 2024, eliberat de Primăria comunei Bobeica, *****, Maria GÂNCU, dispune de casă de locuit individuală cu numărul cadastral ***** amplasată pe terenul pentru construcții cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,3664 ha.

La 12 septembrie 2024, a fost emisă decizia asupra cauzei contravenționale nr. 5958 1187 1179 9195, prin care Maria GÎNCU a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 87 din Codul Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 42 unități convenționale.

Afirmă că repunerea în drepturi a persoanei se efectuează în cazuri exhaustive și anume, dacă prin hotărâre definitivă, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional este declarată nevinovată și/sau răspunderea sa contravențională este înlăturată.

Consideră că cheltuielile de asistență juridică solicitate de reclamantă nu poartă un caracter real, deoarece, din actele care au fost anexate la acțiune, nu se atestă prezența unui raport cu acțiunile îndeplinite de avocat, costul lucrărilor, perioada de realizare a acestora, precum și actul ce atestă plata serviciilor de asistență juridică. Relatează că bonul de plană seria DAA nr. 67953128 din 28 septembrie 2024, nu poate fi reținut ca o probă ce ar confirma suportarea cheltuielilor de asistență juridică, în condițiile în care, în acest bon, la rubrica „denumirea serviciilor" este indicat *servicii juridice c.c. 111 din 28 septembrie 2024*, iar costul acestora fiind suma de 5.000 MDL, însă, în rubrica „semnătura beneficiarului" nu este prezentă semnătura și numele/prenumele reclamantei, dar numele lui Nicolae HÎNCU, persoană a cărui identitate nu este indicată în acțiune.

Precizează că reclamanta în cadrul procesului contravențional nu a fost reținută ilegal, în privința acesteia nu au fost aplicate ilegal măsuri preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi țara, tragerii ilegale la răspundere penală, aceasta nu a fost condamnată ilegal, nu i s-a confiscat ilegal averea, nu a fost supusă ilegal la muncă neremunerată în folosul comunității, în privința acesteia nu au fost efectuate ilegal percheziții, ridicări, puneri ilegale sub sechestru a averii, eliberări sau suspendări ilegale din lucru, precum și nu a fost supusă ilegal la arest contravențional, reținere contravențională ilegală și nici nu s-au aplicat ilegal amenzi contravenționale de către instanța de judecată, nu au fost efectuate măsuri speciale de investigație cu încălcarea prevederilor legislației și nu au fost ridicate ilegal documente contabile, alte documente, bani, ștampile, precum și nu au fost aplicate blocări pe conturile bancare.

Reține că acțiunea de întocmire a deciziei asupra cauzei contravenționale reprezintă una din atribuțiile de serviciu ale agentului constatator, la executarea cărora ultimul este obligat prin Lege, iar înlăturarea erorilor din hotărârea judecătorească exceptează posibilitatea reparării prejudiciului pentru motivele anterior indicate, or, art. 6 din Legea nr. 1545/1998 prevede că dreptul la repararea prejudiciului în cazurile indicate în textul acestei norme survine în modul prevăzut de lege, respectiv în cazurile prevăzute de art. 3 al aceleiași lege, inexistentă în speță, având în vedere că anularea deciziei, cu încetarea procesului contravențional de către instanța de judecată, constituie un remediu

compensatoriu eficient ce atrage satisfacție echitabilă pentru partea reclamantă. Simplul faptul că prin actul judecătoresc s-a încetat procesul contravențional intentat în privința reclamantei, prin hotărâre judecătorească, nu se încadrează în situația dedusă judecării în temeiurile legale ce instituie răspunderea statului conform legislației pertinente.

Solicită Inspectoratul General al Poliției respingerea acțiunii depuse de Maria GÎNCU, ca fiind neîntemeiată.

Apărările formulate de intervenienta accesorie Steluța COVAȘ.

Instanța a comunicat intervenientei accesorii copia cererii de chemare în judecată și înscrisurile anexă, astfel că la 25 martie 2026, Steluța COVAȘ a depus referință prin care solicită respingerea acțiunii.

În apărarea poziției sale, Steluța COVAȘ indică că la 18 iulie 2024, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Hâncești, sub nr. 4374, a fost înregistrat Raportul organului de urmărire penală prin care comunică că la 11 iulie 2024, în intervalul orelor 06:02-10:35, fiind efectuată percheziția domiciliului situat în *****, *****, cu numerele cadastrale ***** și *****.01, în grădina gospodăriei au fost depistate și ridicate în număr de 17 plante de mac. La 23 iulie 2024, a fost dispusă efectuarea constatării tehnico-științifice a materialelor și substanțelor plantelor ridicate.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-2755 din 15 august 2024, plantele în număr de 17, în stare de putrefacție, de culoare cafenie, prezentate într-un ambalaj confecționat din două sacoșe din polimer, depistate și ridicate la 18 iulie 2024, din gospodăria lui Vasile HÎNCU, situată în *****, *****, reprezintă plante de mac, care conțin alcaloidul narcoactiv al opiului – morfină, de aceea se atribuie la substanțele stupefiante.

Fiind solicitați pentru audiere, Vasile HÎNCU și Lilia HÎNCU, vina nu au recunoscut, adăugând că nu au plantat ei și că casa de locuit nu le aparține și este proprietatea Mariei GÎNCU, aceasta fiind citată, nu s-a prezentat din cauza că nu se putea deplasa. La 12 septembrie 2024, intervenienta accesorie s-a deplasat împreună cu Lilia HÎNCU, care este nora reclamantei, și tot la aceeași dată, a fost emisă decizia asupra cauzei contravenționale cu nr. 5958 1187 1179 9195 prin care Maria GÎNCU a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 87 din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 42 unități convenționale.

Consideră că examinarea cauzei trebuie realizată în baza probelor administrate și a cadrului legal aplicabil, este necesară verificarea temeiniciei pretențiilor privind prejudiciul material și a legăturii de cauzalitate dintre acțiunile autorităților și prejudiciul invocat. Cheltuielile solicitate trebuie să fie justificate, reale și probate prin acte corespunzătoare, instanța urmând să aprecieze dacă sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii autorităților publice.

Poziția participanților la proces expuse în ședința de judecată.

Reclamanta Maria GÎNCU în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a depus cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, depunând explicații scrise cu privire la cauza examinată. În explicațiile depuse, reclamanta indică că nu a avut posibilitatea să solicite

repararea prejudiciului în cadrul procedurii contravenționale, deoarece, urma să depună o altă acțiune, conform Codului Civil.

În ședința de judecată, reprezentanta pârâtului Ministerul Justiției, Irina VALIUH a pledat pentru respingerea acțiunii depuse de Maria GÎNCU, reiterând argumentele de fapt și de drept expuse în referință.

În ședința de judecată, reprezentanta pârâtului Inspectoratul General al Poliției, Ana CREȚU a pledat pentru respingerea acțiunii depuse de Maria GÎNCU, reiterând argumentele de fapt și de drept expuse în referință.

Intervenienta accesorie Steluța COVAȘ în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar prin referința depusă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ.

Articolul 45 din Codul contravențional:

„(1) Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

(2) Soluționând cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.”

Articolul 383 din Codul contravențional:

„(1) Cheltuielile de administrare şi de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravenţional se suportă de contravenient, dacă a fost aplicată o sancţiune contravenţională, în modul stabilit de legislaţie. Plata cheltuielilor judiciare se efectuează în conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală.

(2) Victima, reprezentantul ei, martorul, specialistul, expertul, interpretul, traducătorul, apărătorul (avocatul) au dreptul la repararea prejudiciului şi a cheltuielilor suportate în procesul contravenţional în ordinea procedurii civile, cu excepţia cazurilor când nu există divergenţe asupra întinderii acestora.

(3) Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.”

Articolul 384 alin.(2) lit.u) și (3^1) din Codul contravențional:

„(2) Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul:

u) să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.”

(3^1) Dreptul prevăzut la alin.(2) lit.u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.”

Articolul 445 din Codul contravențional:

„(1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

(2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.”

Articolul 451^4 din Codul contravențional:

„(1) Recursul declarat se examinează de către un judecător conform capitolului VIII din titlul II cartea a doua, care se aplică în mod corespunzător, cu excepţiile prevăzute la prezentul capitol.

(2) Instanţa de recurs poate adopta una din următoarele decizii:

1) să respingă recursul şi să menţină decizia agentului constatator dacă este:

a) tardiv;

b) inadmisibil;

c) nefondat;

2) să admită recursul şi să anuleze decizia agentului constatator şi să adopte una dintre următoarele soluţii:

a) dispunerea încetării procesului contravenţional;

b) rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului, dacă acesta a contestat decizia agentului constatator.

(3) Părţile se informează despre locul, data şi ora şedinţei de examinare a recursului, însă neprezentarea acestora nu împiedică examinarea recursului şi desfăşurarea şedinţei, în cazul în care la dosar este dovada citării fiecărei părţi.”

Articolul 19 alin.(1), (2), (3), (5) din Codul Civil:

„(1) În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

(5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.”

Articolul 13 alin.(1) din Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti:

„(1) Repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)- g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreţinut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.”

Articolul 90 lit.i) din Codul de procedură civilă:

„Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte:

i) cheltuielile de asistență juridică.”

Articolul 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.”

Articolul 96 alin.(1) și (1^1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

(1^1) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.”

Articolul 60 alin.(1) și (2) din Legea nr.1260/2002cu privire la avocatură:

„(1) Avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă.

(2) Împuternicirile avocatului şi ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidență. Conținutul, forma şi modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.”

Articolul 64 din Statutul profesiei de avocat din 29 ianuarie 2011, aprobat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova:

„(1) Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice.

(2) Mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților şi nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanţa de judecată. La stabilirea onorariului, părțile pot ține cont de recomandările organelor de conducere ale profesiei privind cuantumul onorariilor percepute în diverse categorii de cauze.

(5) Onorariile vor fi stabilite în funcție de dificultatea, amploarea sau durata cazului.

(6) Stabilirea onorariilor avocatului depinde de fiecare dintre următoarele elemente: a) timpul şi volumul de muncă solicitată pentru executarea mandatului primit sau activității solicitate de client; b) natura, noutatea și dificultatea cazului; c) importanța intereselor în cauză; d) împrejurarea că acceptarea mandatului acordat de client îl împiedică pe avocat să accepte un alt mandat, din partea unei alte persoane, dacă această împrejurare poate fi constatată de client fără investigații suplimentare; e) notorietatea, titlurile, vechimea în muncă, experiență, reputația şi specializarea avocatului; f) conlucrarea cu experți sau alți specialiști impusă de natura, obiectul, complexitatea şi dificultatea cazului; g) avantajele şi rezultatele obținute pentru profitul clientului, ca urmare a muncii depuse de avocat; h)

situația financiară a clientului; i) constrângerile de timp în care avocatul este obligat de împrejurările cauzei să acționeze pentru a asigura servicii legale performante.”

MOTIVAREA INSTANȚEI.

Audiind explicațiile reclamantei și a reprezentantului acesteia, cercetând înscrisurile și probele administrate la dosarul cauzei, verificând temeinicia argumentelor expuse de reclamantă în coraport cu obiecțiile pârâților din referințe, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei acțiune, care urmează a fi admisă în parte, pentru următoarele considerente.

Probatoriul administrat și cercetat nemijlocit în ședința de judecată atestă că la 12 septembrie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hâncești, Steluța COVAȘ a emis decizia asupra cauzei contravenționale nr. 5958 1187 1179 9195, potrivit căreia, Maria GÎNCU a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 87 din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 42 unități convenționale (fila dosarului 7).

Nefiind de acord cu decizia respectivă, la 10 octombrie 2024, Maria GÎNCU prin intermediul avocatului Iulian TIMOTIN a contestat-o în instanța de judecată, iar prin hotărârea Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 3 decembrie 2024, s-a admis contestația depusă de reprezentantul Mariei GÎNCU, avocatul Iulian TIMOTIN și s-a anulat decizia agentului constatator Steluța COVAȘ din 12 septembrie 2024, seria / numărul 5958 1187 1179 9195, cu clasarea procesului contravențional în baza art. 87 din Codul contravențional în privința Mariei GÎNCU (filele dosarului 8-10).

Potrivit considerentelor hotărârii pronunțate în cauza contravențională, agentul constatator a aplicat eronat procedura de examinare simplificată a cauzei contravenționale, fără a întocmi proces-verbal cu privire la contravenție și fără a exista acordul persoanei atrase la răspundere contravențională. Prin urmare, instanța care a examinat contestația contravențională a constatat încălcarea unor exigențe procedurale imperative la emiterea actului de sancționare.

În aceste condiții, instanța reține că anularea deciziei agentului constatator și clasarea procesului contravențional au avut ca efect înlăturarea răspunderii contravenționale a Mariei GÎNCU. Or, prin hotărârea judecătorească pronunțată în cauza contravențională, reclamanta a obținut desființarea actului prin care fusese atrasă la răspundere contravențională și, implicit, repunerea sa în situația juridică anterioară aplicării sancțiunii.

Sub acest aspect, instanța subliniază că articolul 383 alin. (3) din Codul contravențional stabilește că persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

Norma legală respectivă nu limitează dreptul la repararea cheltuielilor doar la ipoteza declarării nevinovăției, ci îl recunoaște și în cazul în care, prin hotărâre definitivă, răspunderea contravențională este înlăturată.

Prin urmare, pentru incidența art. 383 alin. (3) din Codul contravențional, este relevant faptul că procesul contravențional pornit în privința persoanei nu s-a finalizat cu menținerea sancțiunii, dar cu anularea actului de sancționare și încetarea/clasarea procedurii contravenționale.

Această interpretare este confirmată și de jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție.

Astfel, în decizia Curții Supreme de Justiție din 8 aprilie 2026, pronunțată în cauza civilă Miriuța Galina împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de Poliție Criuleni, instanța supremă a reținut că persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, iar ulterior procesul a încetat, este îndreptățită să pretindă despăgubiri prin prisma art. 383 alin. (3), art. 384 alin. (2) lit. u) și alin. (3^1) din Codul contravențional. În aceeași cauză, Curtea Supremă de Justiție a menținut soluția de încasare din contul Inspectoratului General al Poliției a cheltuielilor de asistență juridică suportate în procesul contravențional, reținând că acestea au fost determinate de necesitatea contestării procesului-verbal și a deciziei de sancționare, cauza contravențională finalizând cu încetarea procesului.

Totodată, în încheierea Curții Supreme de Justiție din 8 octombrie 2025, pronunțată în cauza Livia Scutaru împotriva Inspectoratului General al Poliției, instanța supremă a reținut expres că practica actuală a Curții Supreme de Justiție în această materie a cunoscut o evoluție semnificativă, soluțiile recente conturând o abordare distinctă, favorabilă reparării prejudiciului și cheltuielilor suportate de persoana atrasă neîntemeiat la răspundere contravențională, atunci când actul de sancționare este ulterior desființat.

Prin urmare, din jurisprudența Curții Supreme de Justiție rezultă că anularea actului contravențional și încetarea/clasarea procesului contravențional nu reprezintă doar un remediu formal, ci constituie temei pentru repunerea persoanei în drepturi și repararea cheltuielilor reale, necesare și rezonabile suportate în procesul contravențional.

Aplicând aceste principii la circumstanțele prezentei cauze, instanța reține că Maria GÎNCU a fost nevoită să conteste actul de sancționare emis de agentul constatator pentru a obține desființarea acestuia și clasarea procesului contravențional, iar în lipsa actului emis de agentul constatator, reclamanta nu ar fi suportat cheltuielile aferente contestării deciziei contravenționale.

Prin urmare, instanța conchide că există o legătură directă între activitatea autorității publice, actul de sancționare ulterior anulat și cheltuielile suportate de reclamantă pentru apărarea drepturilor sale.

Concomitent, instanța subliniază că dreptul la repararea cheltuielilor suportate în procesul contravențional nu presupune încasarea automată a oricărei sume solicitate. Or, cheltuielile pretinse trebuie să fie reale, necesare și rezonabile, iar instanța este obligată să verifice proporționalitatea lor în raport cu natura cauzei, complexitatea acesteia, volumul activității efectiv prestate de avocat, timpul necesar apărării și importanța cauzei pentru persoana vizată.

La caz, se reține că reclamanta a solicitat încasarea sumei de 5.000 MDL cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul cauzei contravenționale nr. 5r-112/2024.

Din lucrările dosarului rezultă că intervenția avocatului a avut legătură directă cu apărarea drepturilor reclamantei în procesul contravențional, iar contestația formulată a condus la anularea deciziei agentului constatator și la clasarea procesului contravențional.

Aceste circumstanțe denotă că cheltuielile de asistență juridică sunt, în principiu, susceptibilă de reparare.

Cu toate acestea, analizând cuantumul solicitat, instanța apreciază că suma de 5.000 MDL este disproporționată în raport cu natura și complexitatea cauzei contravenționale.

Cu referire la acest aspect, instanța menționează că cauza contravențională a vizat contestarea unei decizii emise de agentul constatator, iar soluția de admitere a contestației s-a întemeiat, în esență, pe încălcarea regulilor procedurale privind examinarea cauzei în procedură simplificată.

Respectiv, cauza contravențională nu a presupus o complexitate juridică sau probatorie deosebită, care să justifice compensarea integrală a cuantumului solicitat.

Instanța are în vedere că, potrivit practicii constante a Curții Supreme de Justiție, cheltuielile de asistență juridică urmează a fi compensate în măsura în care sunt reale, necesare și rezonabile.

În acest sens, chiar și atunci când se constată dreptul persoanei de a obține compensarea cheltuielilor, instanța păstrează competența de a reduce suma solicitată, dacă aceasta depășește limitele rezonabilului.

Prin urmare, ținând cont de obiectul cauzei contravenționale, volumul previzibil al activității avocatului, natura încălcărilor procedurale constatate, importanța cauzei pentru reclamantă și soluția obținută în procedura contravențională, instanța consideră echitabilă și rezonabilă compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3.000 MDL, sumă care urmează a fi încasată din contul Inspectoratului General al Poliției.

La determinarea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate reclamantei, instanța a ținut cont și de obiecțiile formulate de Inspectoratul General al Poliției, care a invocat faptul că la materialele prezentei cauze nu a fost anexat mandatul avocatului și nici un raport al avocatului din care să rezulte, în mod concret, acțiunile juridice întreprinse, volumul serviciilor prestate, perioada realizării acestora și timpul efectiv alocat apărării în cauza contravențională.

Instanța reține că aceste obiecții nu pot conduce la respingerea integrală a pretenției privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, întrucât faptul reprezentării intereselor Mariei GÎNCU de către avocatul Iulian TIMOTIN în cadrul procedurii contravenționale rezultă nemijlocit din hotărârea Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 3 decembrie 2024, prin care s-a admis contestația depusă în interesele acesteia, s-a anulat decizia agentului constatator și s-a clasat procesul contravențional.

Prin urmare, chiar dacă mandatul avocatului nu a fost anexat la materialele prezentei cauze, iar reclamanta nu a prezentat un raport detaliat al avocatului, instanța constată că acordarea asistenței juridice în cadrul cauzei contravenționale este confirmată

prin însuși actul judecătoresc pronunțat în acea procedură, astfel că existența raportului de reprezentare juridică nu poate fi negată.

Cu toate acestea, lipsa mandatului și a unui raport detaliat al avocatului este relevantă la aprecierea cuantumului cheltuielilor ce urmează a fi compensate. Or, în absența unor date suficiente privind volumul exact al activităților juridice prestate, timpul alocat și complexitatea efectivă a serviciilor acordate, instanța nu poate admite automat întreaga sumă solicitată de reclamantă cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În aceste condiții, instanța va aprecia cuantumul compensabil prin raportare la criteriile rezonabilității și proporționalității, având în vedere natura cauzei contravenționale, complexitatea redusă a acesteia, faptul că soluția de admitere a contestației s-a întemeiat preponderent pe încălcări procedurale ale agentului constatator, importanța cauzei pentru reclamantă și rezultatul obținut în procedura contravențională.

Prin urmare, instanța consideră că suma de 3.000 MDL reprezintă un cuantum echitabil, rezonabil și proporțional al cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate reclamantei, iar pretenția în partea ce excede această sumă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată..

Referitor la suma de 200 MDL achitată la depunerea contestației împotriva deciziei agentului constatator, instanța reține că această cheltuială are legătură directă cu exercitarea dreptului reclamantei de a contesta actul de sancționare contravențională.

Or, taxa de timbru a fost achitată pentru promovarea contestației care a determinat anularea deciziei asupra cauzei contravenționale și clasarea procesului contravențional, respectiv, cheltuiala respectivă constituie o consecință patrimonială directă a necesității reclamantei de a se apăra împotriva actului de sancționare ulterior anulat.

În aceste condiții, pretenția privind încasarea sumei de 200 MDL achitate la depunerea contestației împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. DAC01 062809 din 12 septembrie 2024 este întemeiată și urmează a fi admisă integral.

În ceea ce privește suma de 1.244 MDL solicitată de reclamantă cu titlu de cheltuieli atribuite formulării cererii de chemare în judecată, instanța reține că această pretenție este neîntemeiată.

În acest sens, instanța precizează că reclamanta a calculat această sumă prin raportare la salariul mediu pe economie și la timpul pretins alocat pentru cauza contravențională și pentru pregătirea prezentei acțiuni, însă, un asemenea calcul are un caracter abstract și ipotetic.

Instanța evidențiază că pentru a putea fi reparat, prejudiciul patrimonial trebuie să fie real, cert și dovedit, iar simpla invocare a faptului că persoana a alocat timp pentru apărarea drepturilor sale sau pentru pregătirea unei acțiuni civile nu este suficientă pentru a justifica acordarea unei sume calculate în mod abstract, în lipsa probelor care să demonstreze un venit efectiv pierdut, o cheltuială reală sau o diminuare patrimonială concretă.

Instanța reține că reclamanta Maria GÎNCU nu a demonstrat că, prin timpul alocat formulării cererii de chemare în judecată, ar fi pierdut un venit determinat sau ar fi suportat o cheltuială patrimonială efectivă, precum și nu a probat existența unei legături directe între suma pretinsă și un prejudiciu patrimonial cert.

Corespunzător, pretenția privind încasarea sumei de 1.244 MDL urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la subiectul obligat la repararea cheltuielilor admise, instanța reține că actul de sancționare contravențională a fost emis de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hâncești, subdiviziune a Poliției.

În jurisprudența Curții Supreme de Justiție s-a reținut că, în cazul prejudiciului material sau moral cauzat prin aplicarea ilicită a sancțiunii contravenționale de către agentul constatator, responsabil este organul care a constatat contravenția, respectiv autoritatea publică în cadrul căreia activează agentul constatator.

Instanța reține că Inspectoratul General al Poliției este autoritatea publică în subordinea căreia funcționează subdiviziunile de poliție și care asigură administrarea, organizarea și controlul activității acestora.

În consecință, atunci când cheltuielile pretinse decurg din activitatea agentului constatator din cadrul poliției, obligația de reparare revine Inspectoratului General al Poliției, în calitate de autoritate publică responsabilă de activitatea subdiviziunilor sale.

În același timp, instanța nu poate reține temeinicia pretențiilor formulate împotriva Ministerului Justiției, or, Ministerul Justiției nu este autoritatea emitentă a actului contravențional anulat, nu a participat la constatarea contravenției și nu are atribuții de administrare ori control asupra activității agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hâncești.

În opinia instanței, simpla invocare a răspunderii statului nu justifică atragerea Ministerului Justiției în calitate de debitor al obligației de reparare, în condițiile în care natura raportului juridic litigios și jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție indică autoritatea din activitatea căreia a rezultat cheltuiala suportată de reclamantă.

Instanța reține că Legea nr. 1545/1998 reglementează modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, **iar art. 13 alin. (1) din această lege distinge inclusiv situația prejudiciului material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată, caz în care repararea se efectuează de către aceste organe**.

În speță, sancțiunea contravențională nu a fost aplicată de instanța de judecată, ci de agentul constatator din cadrul poliției. Prin urmare, nu există temei pentru obligarea Ministerului Justiției la compensarea cheltuielilor suportate de reclamantă, iar pretențiile formulate împotriva acestuia urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Cu privire la taxa de timbru achitată la depunerea prezentei acțiuni, instanța reține că reclamanta a suportat cheltuiala de 200 MDL pentru valorificarea pe cale judiciară a dreptului său la repararea cheltuielilor generate de procesul contravențional.

Având în vedere că acțiunea a fost admisă parțial, iar pretențiile principale au fost admise în parte în contradictoriu cu Inspectoratul General al Poliției, instanța consideră justificată compensarea acestei cheltuieli în beneficiul reclamantei, astfel că suma de 200 MDL achitată cu titlu de taxă de timbru la depunerea prezentei acțiuni urmează a fi încasată de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul Mariei GÎNCU.

Pentru aceste motive, instanța conchide că reclamanta este îndreptățită la compensarea parțială a cheltuielilor suportate în legătură cu examinarea cauzei contravenționale, în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile, motiv pentru care instanța va încasa de la Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul Mariei GÎNCU, suma de 3.000 MDL cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul cauzei contravenționale nr. 5r-112/2024, suma de 200 MDL achitată la depunerea contestației împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. DAC01 062809 din 12 septembrie 2024 și suma de 200 MDL cu titlu de taxă de timbru achitată la depunerea prezentei acțiuni. În rest, inclusiv în partea pretențiilor formulate împotriva Ministerului Justiției, acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată..

În temeiul articolelor 94, 96, 236, 238–241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Maria GÎNCU împotriva Ministerului Justiției și a Inspectoratului General al Poliției, cu participarea intervenientului accesoriu Steluța COVAȘ privind compensarea cheltuielilor suportate în legătură cu examinarea cauzei contravenționale și compensarea cheltuielilor de judecată aferente prezentei cauze.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul Mariei GÎNCU, născută pe *****, cod personal *****, domiciliată în *****, *****, suma de 3.000 (trei mii) MDL cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul cauzei contravenționale nr. 5r-112/2024, suma de 200 MDL achitată la depunerea contestației împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. DAC01 062809 din 12 septembrie 2024 și suma de 200 (două sute) MDL, cu titlu de taxă de timbru achitată la depunerea prezentei acțiuni.

În rest, inclusiv în partea pretențiilor formulate împotriva Ministerului Justiției, acțiunea Mariei GÎNCU se respinge ca neîntemeiată.

Se explică participanților la proces că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, aceștia vor solicita în mod expres acest lucru sau dacă în același termen va fi depusă cerere de apel.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Ion BOCAN